

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1288/2006

z dnia 25 sierpnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 367/2006 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1676/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej między innymi z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/1997 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 19,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki**

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999⁽³⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu polietylenu PET („produkt objęty postępowaniem”), objętej kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, pochodzącej z Indii. Dochodzenie prowadzące do przyjęcia tego rozporządzenia zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”. Środki przyjęły formę cła *ad valorem* na poziomie od 3,8 % do 19,1 % nałożonego na przywóz dokonywany przez indywi-

dualnie wymienionych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 19,1 % nałożoną na przywóz produktu objętego postępowaniem przez wszystkie inne przedsiębiorstwa. Stawka cła wyrównawczego, jakie nałożono na folię PET wytwarzaną i wywożoną przez Garware Polyester Limited (dalej: „Garware” lub „przedsiębiorstwo”) wynosiła 3,8 %. Pierwotne dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 1997 r. do dnia 30 września 1998 r.

- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 z dnia 27 lutego 2006 r.⁽⁴⁾ Rada utrzymała ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 na przywóz folii PET pochodzącej z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 366/2006⁽⁵⁾ Rada zmieniła własne rozporządzenie (WE) nr 1676/2001⁽⁶⁾ w następstwie częściowego przeglądu okresowego cła antydumpingowego obowiązującego w odniesieniu do pięciu producentów z Indii i nałożyła cło antydumpingowe o stawkach w wysokości od 0 % do 18 %. Cło antydumpingowe nałożone na przywóz folii PET przez Garware wynosi 17,4 %. Należy zwrócić uwagę, iż stawka cła antydumpingowego mająca zastosowanie do Garware została dostosowana przez uwzględnienie poziomu subsydiowania niwelowanego przez środki wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 (patrz: motyw 71 poniżej).

II. Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego

- (4) Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego rozporządzenia Rady (WE) nr 2597/1999, ograniczonego do poziomu cła wyrównawczego mającego zastosowanie do Garware został złożony przez następujących producentów wspólnotowych: DuPont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA i Toray Plastics Europe („wnioskodawcy”). Wnioskodawcy reprezentują znaczną część wspólnotowej produkcji folii PET.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 15.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 1.

- (5) Wnioskodawcy wnieśli zarzut, iż w odniesieniu do przywozu folii PET przez Garware, poziom obowiązujących środków wyrównawczych nie jest już wystarczający, aby równoważyć powodujące szkodę subsydiowanie, z uwagi na istotne zmiany w warunkach subsydiowania Garware.

III. Dochodzenie

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 12 lipca 2005 r., zawiadomieniem opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Celem dochodzenia, ograniczonego do zbadania subsydiowania przedsiębiorstwa Garware, będącego jednym z producentów eksportujących, była ocena konieczności utrzymania, zniesienia lub zmiany poziomu obowiązujących środków. Dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.
- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła producenta eksportującego objętego dochodzeniem, rząd Indii oraz wnioskodawców o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusze do Garware, który podjął współpracę, udzielając odpowiedzi na kwestionariusz. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na terenie zakładów Garware w Indiach.
- (10) Zarówno Garware, jak rząd Indii oraz wnioskodawcy zostali poinformowani o istotnych ustaleniach dochodzenia i mieli możliwość złożenia swoich uwag w tej kwestii (patrz: motyw 73 poniżej).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY

I. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produktem objętym postępowaniem jest, jak określono w pierwotnym dochodzeniu, folię politereftalanu etylenu (PET) pochodzącą z Indii, zwykle zgłaszaną w ramach kodu CN ex 3920 62 19.

II. Produkt podobny

- (12) Tak samo jak w pierwotnym dochodzeniu, ustalono, iż folia PET, wytwarzana i sprzedawana przez Garware na rynku krajowym w Indiach, oraz folia PET, wywożona do Wspólnoty z Indii, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Dlatego też zostały uznane za produkty podobne

w rozumieniu art. 1 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

C. SUBSYDIA

I. Wprowadzenie

- (13) W oparciu o informacje zawarte we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na kwestionariusz Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:

a) Programy ogólnokrajowe

- i) systemy zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu (*Advance License Scheme*)/zamówień wcześniejszego uwolnienia (*Advance Release Order*);
- ii) program „paszportowy” uprawnień celnego (*Duty Entitlement Passbook Scheme*);
- iii) specjalne strefy ekonomiczne/program jednostek zorientowanych na wywóz (*Export Oriented Units Scheme*);
- iv) program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (*Export Promotion Capital Goods Scheme*);
- v) programy podatku dochodowego (*Income Tax Schemes*):
 - program zwolnień z podatku dochodowego od wywozu (*Export Income Tax Exemption Scheme*),
 - program zwolnień z podatku dochodowego na badania i rozwój (*Income Tax Incentive for Research and Development*);
- vi) program kredytów eksportowych (*Export Credit Scheme*);
- vii) świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (*Duty-Free Replenishment Certificate*).

- (14) Programy wyszczególnione powyżej w ppkt i)–iv) oraz vii) oparte są na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki wywozowej i przywozowej. Pięcioletni plan w dziedzinie polityki wywozowej i przywozowej na okres od dnia 1 kwietnia 2002 r. do dnia 31 marca 2007 r. został opublikowany przez rząd Indii („plan EXIM 2002–2007”). Ponadto rząd Indii wydał Podręcznik procedur („Podręcznik HOP I 2002–2007”), przedstawiający procedury, które regulują plan EXIM 2002–2007; podręcznik ten jest regularnie aktualizowany ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 12.7.2005, str. 5.

⁽²⁾ Zawiadomienie Ministerstwa Handlu i Przemysłu rządu Indii nr 1/2002-07 z dnia 31 marca 2002 r.

- (15) Programy podatku dochodowego wymienione powyżej w ppkt v) opierają się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.
- (16) Program kredytowania wywozu wymieniony powyżej w ppkt vi) jest oparty na sekcjach 21 i 35A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii kierować bankami handlowymi w zakresie kredytów eksportowych.

b) Programy regionalne

- (17) W oparciu o informacje zawarte we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na kwestionariusz Komisji Komisja przebadła również pakietowy program zachęt (dalej: „PPZ”) rządu stanu Maharasztra z 1992 r. Program ten opiera się na rezolucjach Departamentu ds. Przemysłu, Energetyki i Pracy rządu stanu Maharasztra.

II. Programy ogólnokrajowe

1. System zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu („ALS”)/zamówień wcześniejszego uwolnienia („ARO”)

a) Podstawa prawna

- (18) Szczegółowy opis programu znajduje się w ust. 4.1.1–4.1.14 planu EXIM 2002–2007 oraz w rozdziałach 4.1–4.30 Podręcznika HOP I 2002–2007.

b) Kwalifikowalność

- (19) Ustalono, że Garware nie korzystał ze wsparcia w ramach ALS/ARO w okresie objętym dochodzeniem.

2. Program „paszportowy” uprawnień celnego („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (20) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w ust. 4.3 planu EXIM 2002–2007 oraz w rozdziale 4 Podręcznika HOP I 2002–2007. W czasie pierwotnego dochodzenia funkcjonowały dwie odmiany DEPBS: program poprzedzający wywóz i następujący po wywozie. W kwietniu 2000 r. zaprzestano udzielania pomocy w ramach DEPBS poprzedzającej wywóz, dlatego też jedynie forma pomocy następującej po wywozie została uwzględniona w niniejszym przeglądzie.

b) Kwalifikowalność

- (21) Do korzystania z tego programu jest uprawniony każdy wytwórca eksporter lub handlowiec eksporter. Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

c) Zastosowanie w praktyce

- (22) Uprawniony eksporter może ubiegać się w ramach DEPBS o kredyt w wartości obliczanej jako określony

procent wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki procentowe DEPBS zostały przez władze indyjskie ustalone dla większości produktów, w tym również dla produktu objętego postępowaniem. Stawki DEPBS ustalono w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników SION uwzględniające domniemaną zawartość przywozu w nakładach na wywożony produkt oraz wielkość należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście zapłacone czy nie.

- (23) Aby przedsiębiorstwo kwalifikowało się do wsparcia w ramach programu, musi ono dokonywać wywozu towarów. W momencie transakcji wywozowej eksporter musi przedstawić władzom Indii oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach DEPBS. Przed wywozem indyjskie władze celne wystawiają wywozowy list przewozowy umożliwiający wywóz towarów. List ten określa między innymi wysokość środków, które zostaną przyznane w ramach DEPBS dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna kwotę, jaką otrzyma. Po wystawieniu wywozowego listu przewozowego przez władze celne rząd Indii nie może odmówić przyznania środków w ramach DEPBS. Stawka DEPBS, odpowiednia do obliczenia wysokości przyznanych środków, jest stawką obowiązującą w dniu złożenia oświadczenia o dokonywaniu wywozu. Nie ma zatem możliwości dokonania zmiany poziomu pomocy z mocą wsteczną.

- (24) Stwierdzono również, że zgodnie z indyjskimi standardami rachunkowości kredyty otrzymane z DEPBS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunku z działalności operacyjnej, po wywiązaniu się z obowiązku wywozowego.

- (25) Środki te mogą być przeznaczone na zapłatę należności celnych z tytułu późniejszego przywozu jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywozowe, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Przywiezione towary, za które cło zostało opłacone z tych środków, mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegając podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane w inny sposób.

- (26) Kredyty DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 12 miesięcy od daty przyznania.

- (27) Wniosek o przyznanie kredytów DEPBS może obejmować do 25 transakcji wywozowych albo ich nieograniczoną ilość, gdy jest wypełniany w formie elektronicznej. W rzeczywistości nie istnieją ściśle określone terminy składania wniosków o objęcie programem DEPBS, ponieważ terminy, o których mowa w rozdziale 4.47 Podręcznika HOP I 2002–2007, są obliczane zawsze od momentu ostatniej transakcji wywozowej wymienionej w danym wniosku o objęcie programem DEPBS.

- (28) Przedsiębiorstwo zwróciło uwagę Komisji na fakt, iż program ten ma zostać wkrótce zakończony i zastąpiony obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2006 r. programem według tego przedsiębiorstwa „spójnym z zasadami WTO”. Pierwotnie DEPBS miał stracić moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 2005 r., jednakże okres jego obowiązywania przedłużono do 1 kwietnia 2006 r., ponieważ program, który miał go zastąpić, nie był gotowy do wdrożenia przed tym terminem. Jak dotąd przedsiębiorstwo nie poinformowało o ewentualnym wprowadzeniu w życie takiego nowego programu w wymienionym terminie. W każdym przypadku ta domniemana zmiana nie wchodziłaby w okres objęty dochodzeniem przeglądowym.
- d) Wnioski w sprawie DEPBS
- (29) Pomoc w ramach DEPBS stanowi subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Środki w ramach DEPBS stanowią wkład finansowy rządu Indii, ponieważ zostaną ostatecznie wykorzystane jako wyrównanie przywózowych opłat celnych, tym samym zmniejszając uzyskiwany przez rząd Indii przychód z ceł, które w innym przypadku byłyby należne. Ponadto środki w ramach DEPBS zapewniają korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (30) Ponadto środki w ramach DEPBS są uwarunkowane na mocy prawa wynikami eksportu, i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie są one zgodne ze ścisłymi zasadami zamieszczonymi w załączniku I pozycja i), w załączniku II (definicja oraz zasady systemu ceł zwrotnych) oraz w załączniku III (definicja i zasady zwrotu zastępczego) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje system ani procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywiezionego produktu lub czy wystąpiła nadwyżka zaistniałych opłat przywózowych w rozumieniu pozycji i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.
- e) Obliczanie kwoty subsydium
- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 2 oraz 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w rozumieniu kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego.
- (33) W świetle powyższego uznaje się za właściwe oszacowanie korzyści wynikających z programu DEPBS jako sumy kredytów przyznanych w odniesieniu do wszystkich transakcji wywozowych dokonanych na warunkach programu w trakcie okresu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwo podniosło fakt obniżki stawki mającej zastosowanie w ramach DEPBS z 11 % do 8 %, która weszła w życie z dniem 26 maja 2005 r., co oznacza, że domniemana zmiana nie wchodzi w okres objęty dochodzeniem przeglądowym; dlatego też, nie mogąc zweryfikować skutków ani znaczenia tej zmiany, argument ten należy odrzucić zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (34) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego poniesione opłaty niezbędne do uzyskania subsydium zostały odjęte od kwot otrzymanych kredytów dla uzyskania wielkości subsydium w liczniku.
- (35) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona na całkowity obrót wywozu dokonanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia zależy od wielkości wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych ani przetransportowanych. Garware korzystał z tego systemu w okresie objętym dochodzeniem i uzyskał subsydia w wysokości 10,3 %.
3. Program jednostek zorientowanych na wywóz (Export Oriented Unit Scheme, „EOUS”)/Program specjalnych stref ekonomicznych (Special Economic Zones Scheme, „SSE”)
- a) Podstawa prawna
- (36) Szczegóły tych programów są zawarte odpowiednio w rozdziałach 6 (EOUS) oraz 7 (SSE) planu EXIM 2002–2007 oraz Podręcznika HOP I 2002–2007.
- b) Kwalifikowalność
- (37) Ustalono, że Garware nie korzystał ze wsparcia w ramach wymienionych programów w okresie objętym dochodzeniem, dlatego też nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

4. Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (Export Promotion Capital Goods Scheme – „EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (38) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 planu EXIM 2002–2007 oraz w rozdziale 5 Podręcznika HOP I 2002–2007.

b) Kwalifikowalność

- (39) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksporterzy i handlowcy eksporterzy „powiązani z” producentami pomocniczymi i dostawcami usług. Jak ustalono, Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

c) Zastosowanie w praktyce

- (40) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu rząd Indii na wniosek i za opłatą wydaje zezwolenie w ramach programu EPCG. Od kwietnia 2000 r. począwszy, program ten przewiduje dla przywozu dóbr obniżoną stawkę celną wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr przywożonych na podstawie założeń tego programu. Aby spełnić wymóg eksportu, przywożone dobra kapitałowe winny zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie.

d) Wnioski dotyczące EPCGS

- (41) EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie stawki cła stanowi wkład finansowy rządu Indii, jako że ulga ta zmniejsza przychody rządu Indii z tytułu cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota cła zaoszczędzonego na imporcie poprawia płynność finansową przedsiębiorstwa.
- (42) Co więcej, prawo do skorzystania z programu EPCG jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, gdyż nie można uzyskać takich pozwoleń bez podjęcia przez przedsiębiorstwo zobowiązania do prowadzenia działalności eksportowej. Został on zatem uznany za konkretny przypadek, który należy objąć środkami wyrównawczymi w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (43) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załącz-

niku I pozycja i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (44) Licznik został ustalony w opisany poniżej sposób. Kwota subsydium została obliczona zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na podstawie kwoty niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży związanej z produkcją folii PET. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (45) Zgodnie z treścią art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została rozdzielona pomiędzy przychód z dokonanego wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej. Ustalono, że Garware uzyskał subsydia w wysokości 1,8 %.

5. Program zwolnień z podatku dochodowego („ITES”)

a) Podstawa prawna

- (46) Podstawą prawną tego programu jest Ustawa o podatku dochodowym z 1961 r., corocznie uaktualniana Ustawą o finansach. Ten ostatni dokument określa corocznie podstawę poboru podatków oraz różnego typu zwolnienia i odliczenia, o jakie można się ubiegać. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność eksportową mogą ubiegać się o zwolnienia z podatku dochodowego na podstawie postanowień działów 10A, 10B i 80HHC Ustawy o podatku dochodowym z 1961 r.

b) Zastosowanie w praktyce

- (47) Ponieważ ustalono, że Garware nie korzystał ze wsparcia w ramach ITES w okresie objętym dochodzeniem, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

6. Program Kredytów Eksportowych (Export Credit Scheme, „ECS”)

a) Podstawa prawna

- (48) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym IECB nr 5/04.02.01/2002-03 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej) i w Okólniku głównym IECB nr 10/04.02.01/2003-04 (Kredyt eksportowy w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (49) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksporterzy i handlowcy eksporterzy. Jak ustalono, Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

c) Zastosowanie w praktyce

- (50) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujący górny pułap stopy odsetkowej stosowanej do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, którą banki komercyjne mogą obciążyć eksportera „z zamiarem udostępnienia eksporterom kredytów po stawkach konkurencyjnych w skali międzynarodowej”. Program ECS składa się z dwóch podprogramów, programu kredytu eksportowego przedwysyłkowego („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przedeksportowych oraz z kredytu eksportowego powyśyłkowego, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek dla sfinansowania należności z tytułu eksportu. RBI zaleca również bankom komercyjnym udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

- (51) W wyniku funkcjonowania powyższych okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe według preferencyjnych stóp odsetkowych względem stóp odsetkowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), ustalanych na podstawie warunków rynkowych.

d) Wnioski dotyczące ECS

- (52) Po pierwsze, poprzez obniżenie kosztów finansowych w porównaniu do rynkowych stóp odsetkowych wymienione powyżej preferencyjne stopy odsetkowe przenoszą na takiego eksportera korzyść w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Mimo iż kredyty na warunkach preferencyjnych w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 ppkt iv) rozporządzenia podstawowego. Bank RBI jest instytucją publiczną, wobec czego podlega definicji „władzy publicznej” według art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i instruuje banki komercyjne odnośnie przyznawania finansowania na warunkach preferencyjnych przedsiębiorstwom prowadzącym działalność eksportową. Takie finansowanie na warunkach preferencyjnych odpowiada subsydiowaniu, które uznaje się za szczególne i podlega zastosowaniu środków wyrównawczych, gdyż uzyskanie preferencyjnych stawek stóp odsetkowych jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (53) Kwota subsydium jest obliczana na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi z tytułu kredytu eksportowego wykorzystanego w okresie objętym dochodzeniem a kwotą, jaka byłaby należna, gdyby takie same stawki stóp odsetkowych były stosowane do zwykłych kredytów komercyjnych, z jakich korzysta przedsiębior-

stwo. Kwota odnośnego subsydium (licznik) została przypisana do całości obrotów z wywozu zrealizowanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ uzyskanie subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności wywozowej i nie miało odniesienia do wielkości towarów wytwarzanych, produkowanych, wywożonych czy transportowanych. Garware korzystał z tego systemu i uzyskał subsydium w wysokości 1,2 %.

7. Świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (Duty-Free Replenishment Certificate, „DFRC”)

a) Podstawa prawna

- (54) Szczegółowy opis programu znajduje się w ust. 4.2.1–4.2.7 planu EXIM 2002–2007 oraz w ust. 4.31–4.36 Podręcznika HOP I 2002–2007.

b) Zastosowanie w praktyce

- (55) Ponieważ ustalono, że Garware nie korzystał ze wsparcia w ramach DFRC w okresie objętym dochodzeniem, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

III. Programy regionalne

Pakietowy system bodźców (Package Scheme of Incentives, „PSI”) rządu stanu Maharashtra

a) Podstawa prawna

- (56) W ramach tworzenia zachęt do rozwoju przemysłu w słabiej rozwiniętych obszarach stanu Maharashtra od 1964 r. rząd stanu Maharashtra przyznaje bodźce finansowe nowoutworzonym jednostkom przedsiębiorstw zlokalizowanym w rozwijających się regionach stanu w ramach programu znanego powszechnie pod nazwą „Pakietowy program zachęt rządu”. Od chwili jego utworzenia program ten był kilkakrotnie zmieniany, a „Program z 1993 r.” obowiązywał od dnia 1 października 1993 r. do dnia 31 marca 2001 r., natomiast ostatnia zmiana – „Program z 2001 r.” – została wprowadzona dnia 31 marca 2001 r. i pozostanie w mocy do dnia 31 marca 2006 r. Program PSI ze strony rządu stanu Maharashtra składa się z kilku podprogramów, wśród których głównymi są: zwolnienie z lokalnych podatków od sprzedaży i refundacja podatku terytorialnego.

b) Kwalifikowalność

- (57) Warunkiem kwalifikowalności do skorzystania z programu jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Obszary takie zostały podzielone pod względem poziomu rozwoju gospodarczego na różne kategorie (np. obszar słabo rozwinięty, obszar słabiej rozwinięty, obszar najslabiej rozwinięty). Głównymi kryteriami do ustalenia wysokości zachęt finansowych są: obszar obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

c) Zastosowanie w praktyce

- (58) Zwolnienie z lokalnego podatku od sprzedaży: towary normalnie podlegają centralnemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży międzystanowej) lub państwowemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży realizowanych w granicach stanu) według różnych poziomów w zależności od stanu/stanów, w których dokonuje się transakcji. Nie istnieje podatek od sprzedaży dóbr w transakcjach przywozowych lub wywozowych, natomiast transakcje sprzedaży krajowej podlegają podatkowi od sprzedaży według obowiązujących stawek. W ramach programu zwolnień wyznaczone jednostki nie podlegają żadnym podatkom od sprzedaży z tytułu zrealizowanych przez siebie transakcji sprzedaży. Podobnie wyznaczone jednostki są zwolnione z płacenia lokalnych podatków od zakupu towarów od dostawcy, który sam kwalifikuje się do zwolnienia w ramach odnośnego programu. Transakcje sprzedaży nie przenoszą jakichkolwiek korzyści na wyznaczoną jednostkę sprzedającą, natomiast transakcja zakupu przenosi korzyść na jednostkę sprzedającą. Jak ustalono, Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.
- (59) Refundacja podatku octroi: octroi jest podatkiem nakładanym przez władze lokalne w Indiach, w tym przez rząd stanu Maharashtra, na towary przekraczające granice terytorialne miasta lub dystryktu. Przedsiębiorstwa przemysłowe kwalifikują się do refundacji podatku octroi ze strony rządu stanu Maharashtra, jeżeli ich zakład jest zlokalizowany w określonych wyznaczonych miastach i dystryktach na terytorium danego stanu. Całkowita kwota, która może podlegać refundacji, jest ograniczona do 100 % inwestycji w kapitał trwały. Jak ustalono, Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

d) Wnioski dotyczące programu PSI rządu stanu Maharashtra

- (60) PSI rządu stanu Maharashtra przyznaje subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Dwa analizowane wyżej podprogramy stanowią wkład finansowy rządu stanu Maharashtra, gdyż ulga ta obniża jego dochody, które byłyby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto dane zwolnienie/refundacja przenosi korzyść na przedsiębiorstwo, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (61) Przedsiębiorstwo argumentowało, że podatek od sprzedaży zniesiono z dniem 1 kwietnia 2005 r. i że rząd stanu Maharashtra miał od tego czasu wprowadzić system podatku VAT („Value Added Tax”), zgodnie z którym każde przedsiębiorstwo musi płacić pełną stawkę podatku. Jednakże domniemana zmiana zaszła po upływie okresu objętego dochodzeniem, dlatego zweryfikowanie skutków lub znaczenia tej zmiany nie jest możliwe. W każdym razie nie przedstawiono stosownych dowodów w odniesieniu do nowego systemu ani wynikających z niego zobowiązań przedsiębiorstwa. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego argument ten należy odrzucić.

- (62) Program jest jedynie dostępny przedsiębiorstwom, które zainwestowały w pewnych wskazanych rejonach geograficznych należących do obszaru jurysdykcji stanu Maharashtra. Nie jest on dostępny przedsiębiorstwom z siedzibą poza tym obszarem. Poziom korzyści jest zróżnicowany w zależności od położenia. Program ma charakter szczególny zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) oraz art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym podlega opłatom wyrównawczym.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (63) Jeśli chodzi o zwolnienie z podatku od sprzedaży, kwota subsydium została obliczona na podstawie kwoty podatku od sprzedaży zazwyczaj należnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, który jednak pozostał niezapłacony dzięki uczestnictwu w programie. Podobnie, w przypadku podatku terytorialnego octroi korzyść dla eksportera została obliczona jako kwota podatku terytorialnego octroi refundowanego w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego te kwoty subsydiów (licznik) zostały następnie rozdzielone na całkowitą wysokość sprzedaży w okresie dochodzenia przeglądowego jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia nie jest faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. W danym okresie Garware korzystał z obu tych systemów i uzyskał subsydia w wysokości 1,6 %.

IV. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (64) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, określona zgodnie z postanowieniami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, dla eksportującego producenta objętego dochodzeniem wynosi 14,9 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(w %)

Program	DEPB	EPCG	ECS	PSI rządu stanu Maharashtra	OGÓLEM
Garware	10,3	1,8	1,2	1,6	14,9

- (65) Uznaje się zatem, iż – zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego – obecnie obowiązujące środki nie są dłużej wystarczające dla zrównoważenia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, które powodują szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

V. Trwały charakter zmiany okoliczności dotyczących udzielania subsydiów

- (66) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy dalsze stosowanie obowiązujących środków nie będzie wystarczające dla zrównoważenia stanowiących podstawę środków wyrównawczych subsydiów, które powodują szkodę.

(67) Jak ustalono, Garware korzystał z subsydiowania będącego podstawą środków wyrównawczych, przyznanego przez władze indyjskie w okresie objętym dochodzeniem. Co więcej, stopa subsydiowania ustalona w wyniku niniejszego przeglądu znacząco przekracza ustalenia poczynione w pierwotnym dochodzeniu. Analizowane wyżej programy subsydiowania dostarczają powtarzających się korzyści. Z wyjątkiem DEPBS i zwrotu podatku od sprzedaży, nie ma przesłanek, aby sądzić, że w przewidywalnej przyszłości programy te zostaną zakończone. Według opinii Garware wejście w życie programu, który miał zastąpić DEPBS, przewidywano na 1 kwietnia 2006 r. Przedsiębiorstwo nie potwierdziło dotychczas, by fakt ten miał miejsce. Sytuacja wynikająca z zastąpienia DEPBS przez program rzekomo „spójny z zasadami WTO”, co do którego Komisja nie posiada informacji, będzie musiał zostać oceniony w odpowiednim czasie. Wobec braku jakichkolwiek udokumentowanych dowodów zastąpienia programu DEBPS dla potrzeb niniejszego przeglądu należy uznać, że program DEPBS nadal obowiązuje. Podobnie, przedsiębiorstwo nie dostarczyło jak dotąd żadnych szczegółów na temat systemu podatku zbliżonego do „VAT”, który miałby rzekomo zastąpić podatek od sprzedaży rządu stanu Maharasztra po upływie okresu objętego dochodzeniem, dlatego też stwierdzono, iż dla potrzeb niniejszego przeglądu należy uznać, że program podatku od sprzedaży nadal obowiązuje.

(68) Jako że wykazane zostało, iż przedsiębiorstwo korzysta z subsydiowania znacznie wyższego niż wcześniej i że prawdopodobnie nadal będzie otrzymywało subsydia o wysokości znacznie przewyższającej ustaloną w toku pierwotnego dochodzenia, należy stwierdzić, że dalsze stosowanie obowiązujących środków nie będzie wystarczające dla zrównoważenia stanowiących podstawę środków wyrównawczych subsydiów, które powodują szkodę, i że poziom tych środków należy odpowiednio zmienić, tak by odzwierciedlał nowe ustalenia.

VI. Wniosek

(69) Mając na uwadze wnioski dotyczące poziomu subsydiowania prowadzonego przez Garware przywozu produktu objętego postępowaniem i fakt, iż obecnie obowiązujące środki nie są wystarczające dla zrównoważenia ustalonego poziomu stanowiących podstawę środków wyrównawczych subsydiów, stawkę cła wyrównawczego nałożonego na przywóz produktu objętego postępowaniem przez Garware należy odpowiednio zmienić, tak by odzwierciedlała nowe ustalenia w kwestii poziomu subsydiów.

(70) Zmieniona stawka cła wyrównawczego ustalona w motywie 72 poniżej została określona na poziomie nowo ustalonej w toku niniejszego przeglądu stopy subsydiowania, jako że margines szkody ustalony w toku pierwotnego dochodzenia nadal ją przewyższa.

(71) Ponieważ, zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 384/96, żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym, aby zaradzić tej samej sytuacji powstałej w wyniku dumpingu lub subsydiowania wywozu, obowiązujące cło wyrówna-

wcze, które zgodnie z ustaleniami niniejszego przeglądu odpowiada subsydiom wywozowym (13,3 %) zostaje odliczone od mającego zastosowanie do Garware cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 1676/2001. W następstwie zmian w tym ostatnim rozporządzeniu, wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 366/2006, ustalony dla Garware margines dumpingu wyniósł 20,1 %. Z tego odjęte zostało 2,7 %, odzwierciedlające obowiązujący wówczas poziom cła wyrównawczego odpowiadającego subsydiom wywozowym, i w konsekwencji przyjęta stawka cła antydumpingowego mającego zastosowanie do przedsiębiorstwa Garway wyniosła 17,4 %. W wyniku niniejszego przeglądu indywidualna stawka cła antydumpingowego dla Garway zostanie uszczuplona o kolejne 10,6 %, odzwierciedlające obowiązujące cło wyrównawcze odpowiadające ustalonemu poziomowi subsydiowania; cło antydumpingowe nałożone na przywóz dokonywany przez Garware powinno zatem zostać zmniejszone do poziomu 6,8 %.

(72) Na podstawie powyższego proponowana ostateczna stawka cła, wyrażona procentowo w stosunku do ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wynosi, jak następuje:

	Margines subsydiu wywozowego	Łączny margines subsydiu	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe	Łączna stawka cła
Garware	13,3	14,9	20,1	14,9	6,8	21,7

(73) Zainteresowane strony, tj. Garware, rząd Indii i wnioskodawców, poinformowano o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzono zalecić zmiany obowiązujących środków, i miały one możliwość przedstawienia swoich uwag. Nie otrzymano żadnych uwag w tym względzie ze strony Garware ani rządu Indii; uwagi wnioskodawców wyrażały jedynie zgodę na wnioski, do jakich doszła Komisja.

(74) Określone dla indywidualnego przedsiębiorstwa stawki cła wyrównawczego oraz antydumpingowego, zawarte w tym rozporządzeniu, zostały określone na podstawie ustaleń poczynionych w toku dochodzeń, poprzedzających przyjęcie rozporządzenia (WE) nr 367/2006 i rozporządzenia (WE) nr 366/2006, jak również poczynionych w obecnym dochodzeniu przeglądowym. Dlatego też odzwierciedlają one sytuację rozpoznaną w czasie dochodzenia i odnoszącą się do Garware. Co za tym idzie, wymienione stawki celne (w przeciwieństwie do krajowych stawek stosowanych wobec „wszystkich innych przedsiębiorstw”) są wyłącznie stosowane do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie oraz wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwa, a więc przez konkretne osoby prawne. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo, niewymienione konkretnie z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, włącznie z podmiotami powiązаныmi z podmiotami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (75) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego i antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 367/2006 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Stawki celne naliczane od ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, dla przywozów wytworzonych w Indiach przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, ustala się następująco:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-I, New Delhi 110 003, Indie	12,0	A026
Indie	Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	12,5	A027
Indie	Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	14,9	A028
Indie	India Polyfilms Limited, 112 Indra Prakash Building, 21 Barakhamba Road, New Delhi 110 001, Indie	7,0	A029
Indie	Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	7,0	A030
Indie	MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	8,7	A031
Indie	Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	19,1	A032
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,1	A999”.

Artykuł 2

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1676/2001 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, ustala się dla produktów pochodzących z wymienionych krajów w następujący sposób:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-I, New Delhi 110 003, Indie	17,3	A026
Indie	Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	0,0	A027

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna Handlu, Dyrekcja B, J-79 5/17, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruksela.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	6,8	A028
Indie	Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	0,0	A030
Indie	MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	18,0	A031
Indie	Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	0,0	A032
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,3	A999
Korea	Kolon Industries Inc., Kolon Tower, 1-23, Byulyang-dong, Kwacheon-city, Kyunggi-do, Korea	0,0	A244
Korea	SKC Co. Ltd, Kyobo Gangnam Tower, 1303-22, Seocho 4 Dong, Seocho Gu, Seoul 137-074, Korea	7,5	A224
Korea	Toray Saehan Inc. 17F, LG Mapo B/D, 275 Kongdug-Dong, Mapo-Gu, Seoul 121-721, Korea	0,0	A222
Korea	HS Industries Co., Ltd Kangnam Building, 5th floor 1321, Seocho-Dong Seocho-Ku Seoul, Korea	7,5	A226
Korea	Hyosung Corporation 450, Kongduk-Dong Mapo-Ku Seoul, Korea	7,5	A225
Korea	KP Chemical Corporation, No. 89-4, Kyungun-Dong, Chongro-Ku, Seoul, Korea	7,5	A223
Korea	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,4	A999".

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 sierpnia 2006 r.

W imieniu Rady
E. TUOMIOJA
Przewodniczący